

SUMMIERE UITEENZETTING VAN DE MIDDELEN

I. PARTIJEN

Verzoekende partij: De STICHTING COMITÉ N65 ONDERGRONDS HELVOIRT

Zetel/Woonplaats: 5268 EE Helvoirt, Nederland

Vertegenwoordiger: Mr. Joris GEBRUERS

Verwerende partij: Het Europees Milieu Agentschap, met burelen gevestigd te 1050 Copenhagen K (Denemarken), Kongens Nytorv 6.

II. VOORWERP

Verzoek krachtens artikel 263 VWEU tot nietigverklaring van de beslissing van het Europees Milieu Agentschap, zoals meegedeeld aan verzoekende partij bij e-mailbericht van 9 november 2020, houdende de weigering om vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie, omtrent de juiste interpretatie van de maximale 10 meter afstand tot de wegrand, zoals geregeld in punt 5 van onderdeel C. van BIJLAGE III “Beoordeling van de luchtkwaliteit en plaats van de bemonsteringspunten voor het meten van zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, zwevende deeltjes (PM10 en PM2,5), lood, benzeen en koolmonoxide in de lucht” van RICHTLIJN 2008/50/EG VAN HET EUROPESE PARLEMENT EN DE RAAD van 20 mei 2008 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht van Europa”, te willen vernietigen en een verzoek krachtens artikel 265 VWEU tot vaststelling dat het Europees Milieu Agentschap ten onrechte heeft nagelaten vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie omtrent de juiste interpretatie van de maximale 10 meter afstand tot de wegrand, zoals geregeld in punt 5 van onderdeel C. van BIJLAGE III “Beoordeling van de luchtkwaliteit en plaats van de bemonsteringspunten voor het meten van zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, zwevende deeltjes (PM10 en PM2,5), lood, benzeen en koolmonoxide in de lucht” van RICHTLIJN 2008/50/EG VAN HET EUROPESE PARLEMENT EN DE RAAD van 20 mei 2008 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht van Europa.

III. CONCLUSIES

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- Het beroep tot nietigverklaring ontvankelijk en gegrond te verklaren, en dienvolgens;
- De bestreden beslissing van het Europees Milieu Agentschap, zoals meegedeeld bij e-mailbericht van 9 november 2020, houdende de weigering om vragen te stellen aan Hof van Justitie van de Europese Unie omtrent de juiste interpretatie van de maximale 10 meter afstand tot de wegrand, zoals geregeld in punt 5 van onderdeel C. van BIJLAGE III “Beoordeling van de luchtkwaliteit en plaats van de bemonsteringspunten voor het meten van zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, zwevende deeltjes (PM10 en PM2,5), lood, benzeen en koolmonoxide in de lucht” van RICHTLIJN 2008/50/EG VAN HET EUROPESE PARLEMENT EN DE RAAD van 20 mei 2008 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht van Europa”, te willen vernietigen;
- Het dossier te willen terugsturen naar het Europees Milieu Agentschap, opdat het Europees Milieu Agentschap de nodige vragen stelt aan het Hof van Justitie van de Europese Unie, omtrent de juiste interpretatie van de maximale 10 meter afstand tot de wegrand, zoals geregeld in punt 5 van onderdeel C. van BIJLAGE III “Beoordeling van de luchtkwaliteit en plaats van de bemonsteringspunten voor het meten van zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, zwevende deeltjes (PM10 en PM2,5), lood, benzeen en koolmonoxide in de

lucht” van RICHTLIJN 2008/50/EG VAN HET EUROPESE PARLEMENT EN DE RAAD van 20 mei 2008 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht van Europa;
– Tot slot de eventuele kosten van de procedure ten laste van het Europees Milieu Agentschap te leggen.

IV. MIDDELEN EN VOORNAAMSTE ARGUMENTEN

Ter ondersteuning van het beroep voert de verzoekende partij drie middelen aan.

1. Het eerste middel steunt op de schending art. 23 van de RICHTLIJN 2008/50/EG VAN HET EUROPESE PARLEMENT EN DE RAAD van 20 mei 2008 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht van Europa, de schending van Bijlage III deel C van de LKR, de schending van art. 267 van het VERDRAG BETREFFENDE DE WERKING VAN DE EUROPESE UNIE (GECONSOLIDEERDE VERSIE), de schending van art. 1 en 9 van het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden – Verklaringen, de schending van art. 10 van de VERORDENING (EG) Nr. 1367/2006 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 6 september 2006 “betreffende de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden op de communautaire instellingen en organen” en de schending van art. 1 en 2 van VERORDENING (EG) Nr. 401/2009 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 23 april 2009 inzake het Europees Milieuagentschap en het Europees milieuobservatie- en -informatienetwerk *doordat* het EMA weigert om de nodige vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie omtrent de correcte interpretatie van de LKR.

- Op grond van de aangehaalde rechtsnormen was het EMA ertoe gehouden om de vragen voor te leggen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie. De handelwijze van het EMA, en dus de bestreden beslissing, is strijdig met art. 1 en 9 van het verdrag van Aarhus. Op grond van art. 1 van het verdrag van Aarhus moet op communautair niveau de toegang tot de rechter worden verzekerd.

- Het EMA heeft precies tot doel om objectieve, betrouwbare en vergelijkbare informatie op Europees niveau te verschaffen op grond waarvan men vervolgens de nodige maatregelen ter bescherming van het milieu kan nemen. Dit betekent ook dat het EMA correct en op juridisch bindende wijze moet kunnen adviseren omtrent het voorschrift van de maximale 10 meter afstand tot de wegrand, wat *in casu* niet mogelijk is zonder de nodige vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

2. Het tweede middel steunt op de schending van art. 47 en 51 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en de schending van art. 191 van het VERDRAG BETREFFENDE DE WERKING VAN DE EUROPESE UNIE (GECONSOLIDEERDE VERSIE) *doordat* het EMA het recht op een doeltreffende voorziening binnen een redelijke termijn door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht in de weg staat.

3. Het derde middel steunt op de schending van art. 267 van het VERDRAG BETREFFENDE DE WERKING VAN DE EUROPESE UNIE (GECONSOLIDEERDE VERSIE) *doordat* het EMA in de plaats van het Hof van Justitie van de Europese Unie oordeelt dat de door verzoekende partij gestelde vragen kennelijk geen antwoord behoeven.